Popravdě řečeno, nerad bych komukoliv radil, jak si má vytvořit prostor pro poslech své oblíbené hudby. Avšak existují hudební projekty, které si o některé vnější podmínky přímo říkají. Jedním z nich je bezesporu i letošní debutová deska akusticky folkové novoborské kapely, která výše uvedené doporučuje přímo na titulce. Přiznám se, že já jsem temno před očima neměl. Rád totiž při poslechu desky sleduji texty z bookletu. Zároveň ale musím říci, že nová kolekce **Z hasni**
s názvem
Je to tak nutný…
, pronikne pod kůži nejlépe při soustředěném poslechu. Nejedná se totiž o desku prvoplánovou, jejíž efekt vyhoří po prvních tónech. A mám pocit, že vůbec nejlepší bude, když po „zhasnutí" jí bude dovoleno doznívat dlouho, bez jakéhokoli omezení.

Původně jsem psát cokoli o této desce vůbec neměl odvahu. Její existence mě totiž od prvního okamžiku, kdy jsem ji slyšel, připadla tak samozřejmá, jako by tady byla odjakživa. Rád bych ji viděl jako stálici v regálech, která je mezi ostatními nenápadná a určená k objevování samotnými posluchači. Její obsah je totiž plný poezie, která nemá nic společného se sezónním výprodejem u trhovců, nýbrž uvádí nás do niterného světa, kterým procházíme, a který tímto způsobem umí popsat jen básnická duše. Tuto roli zde na sebe přesvědčivě vzali členové kapely Jakub Horák a Michal Vaněk, po jednom textu přispěla také Lada Hiclová a Irena Vaňková. Hudbu dodali s různým podílem členové kapely Jakub Horák, Michal Vaněk, Irena Vaňková a také Jakubův bratr Tomáš. Deska obsahuje čtrnáct písní, byla natočena ve Zlínském studiu Golden Apple a vychází ve vlastním nákladu kapely. Mastering byl svěřen Miloši Makovskému z brněnského studia Masound.

Přestože všechny texty na tomto CD obstojí jako poezie i bez jakéhokoli hudebního doprovodu, je nutno říci, že po hudební stránce je CD také lahodné k poslechu. Některé písně se dokonce tak snadno vrývají do paměti (kupř. *Pošli mi*, *Tak trochu*, *Zahořely*…), že je nutno se jich zbavovat jinými vtíravými melodiemi. Nicméně melodie jsou citlivým způsobem přiřazeny textům tak, aby se nerušily navzájem a vytvářely harmonickou jednotu a prostor důvěry, do kterého se může posluchač bez obav ponořit (
Pošli mi
). Hlavními nástroji kapely jsou zádumčivý klavír Michala a Ireny Vaňkových, akustická kytara Jakuba Horáka, violoncello Jany Jiránkové a zpěv všech jmenovaných, který ve vokálech velmi pěkně ladí.

Velkou radost fandům udělá přítomnost mnoha hudebních hostů. Mě osobně nejvíce hlas bluesmana Jana Spáleného (*Je to tak nutný*), který patří dlouhá léta na naší hudební scéně k tomu nejlepšímu. Neumenšenou radost mám také z dalšího hosta, který k realizaci tohoto

hudebního projektu nejvíce přispěl, člena legendárního AG fleku, všestranného muzikanta a autora Karla Markytána, který se s Pavlem Březinou za občasného mrknutí Jana Žambocha ujal hudební režie a produkce. Na desce kromě členů kapely a již zmíněných, uslyšíte také hlasy a nástroje Lucie Redlové (*Vichřice*, *Zahořely*), Radima Zenkla (*Čaroděj*), Jiřího Nedavašky, Pavla Březiny, Rolanda Kašpera, Davida Filáka (*Tak trochu*) a Jana Žambocha (*V nebeských světnicích*). Obsazení tedy bohaté, účast hostů ovlivňuje celkový dojem z poslechu přiměřeně, pro mě pozitivně a příjemně. Album hudebně určitě není žádným experimentem a sází na tradiční hudební postupy a nebojí se ani ozvěn již známých melodií. Dobře na mě působí také dvě kratičké písně na začátku a na konci (*Vchod* , *Poslední zhasíná*).

Celková dramaturgie desky má rovinný charakter, plyne od začátku ke konci bez zvláštních výkyvů, a to jak hudebních, tak textových. Přesto je to deska hudebně i textově obsažná a pokud jsme ve vnitřním rozpoložení, kdy by padající hudba i texty příliš cloumaly naším egem, jsme na správné adrese. Je to album křehké, které čeká na adekvátní odpověď posluchače, který požaduje vnitřní vyrovnání a pokoj. Písně vypovídající o vnitřních bojích jsou předkládány posluchačům s nadějí vztahově podmíněnou (*Vchod*, *V nebeských světnicích*…), přesahující možnosti pouhého přirozeného lidského bytí (*Kastelán* , *V mosteckých emauzích*).

Její přítomnost na pultech prodejců příliš nečekejte, kapela jej nejraději předává budoucím majitelům osobně na svých koncertech. Pokud se však na žádný koncert nemáte šanci dostat, můžete si ji objednat na stránkách kapely. Až si ji doma vložíte do přehrávačů, zkuste zhasnout. Nevím sice, jestli je to fakt tak nutný, ale mám pocit, že necháte-li se rozptylovat od soustředěného poslechu, může se stát, že sdělení v písních obsažené unikne a už se nevrátí. A to by byla škoda.

Kontakt na kapelu: http://www.zhasni.net

{desky 591}